

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/122/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116207047
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adela Unčovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1116207047.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adely Unčovskej a členiek senátu JUDr. Mariany Harvancovej a Mgr. Niny Dubovskej, v právnej veci žalobkyne: A. B. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, B., zastúpenej: JUDr. Eva Krištofiaková, advokátka, so sídlom Zelená 11, Malinovo proti žalovanému: 1/ KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 00 585 441, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava a 2/ KOOOPERATIVA pojišťovna, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 47 116 617, so sídlom Pobřežní 665/21, Praha 8, Česká republika, obaja zastúpení: JUDr. Baltazár Mucska, advokát, so sídlom Vajnorská 55, Bratislava o zaplatenie 2 012,08 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaných 1/ a 2/ proti rozsudku bývalého Okresného súdu Bratislava I zo dňa 28.6.2022, č.k. 14C/39/2016-117, jednomyselne takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa mení tak, že žaloba proti žalovanému 1/ sa zamietá a žalovaný 2/ je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 2 021,08 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2 021,08 eur od 7.4.2016 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobkyni sa proti žalovanému 2/ priznáva nárok na plnú náhradu trov konania.

Žalovanému 1/ sa proti žalobkyni priznáva nárok na plnú náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni sumu 2 021,08 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2 021,08 eur od 7.4.2016 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.) a priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% voči žalovaným 1/ a 2/ (výrok II.).

2. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil § 442 ods. 1, § 427 ods. 1, 2, § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) a § 4 ods. 1, 2, 4, § 11 ods. 6 písm. b), § 11 ods. 7, 8, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z.z.“) a vecne tým, že žalobkyňa sa domáhala žalobou, aby súd zaviazal žalovaných 1/ a 2/ na zaplatenie sumy 2 021,08 eur spoločne a nerozdielne s príslušenstvom titulom náhrady škody podľa § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z., ktorá vznikla škodovou udalosťou na motorovom vozidle D. D. E.: A. dňa 22.1.2016, pričom žalobkyňa pôvodne požiadala o náhradu škody rozpočtom. Žalovaná oznámila ukončenie šetrenia poistnej udalosti dňa 24.2.2016 a vyplatila žalobkyni sumu 666,42 eur. Žalobkyňa si uplatnila náhradu škody vo výške, ktorá vyplývala z kalkulácie opravovne F. G. B. F. zo dňa 22.3.2016 a požadovala, aby jej žalovaná uhradila skutočnú škodu a to rozdiel medzi uhradenou výškou škody a čiastkou vyčíslenou v kalkulácii, t.j. sumu 1 661,08 eur, ako aj rozdiel medzi uplatnenou škodou vo výške 675 eur za prenájom náhradného vozidla za čas, kedy trvala oprava vozidla t.j. za

15 dní a uhradenou škodou v sume 315 eur, pričom tvrdila, že krátenie poistného plnenia žalovanou, ktorá priznala prenájom náhradného vozidla len za 7 dní, je nedôvodné a žiadala doplatiť náhradu škody vo výške 360 eur. Súd prvej inštancie konštatoval, že škoda spočívajúca v tom, že poškodený vynaložil vyššie náklady na vypožičanie osobného automobilu v porovnaní s nákladmi, ktoré by inak vynaložil na prevádzku svojho automobilu, ktorý nemohol používať v dôsledku poškodenia, je potrebné považovať za skutočnú škodu, ktorú je škodca povinný nahradiť v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov (R7/1992). Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba je dôvodná, keď žalobkyňa v konaní preukázala uplatnený nárok na náhradu škody vo výške 1 661,08 eur, ktorý predstavoval skutočnú škodu, ktorá bola zo strany žalobkyne preukázaná ku dňu škodovej udalosti dňa 22.1.2016 znaleckým posudkom H. A. I., s tým, že výška škody na motorovom vozidle bola stanovená na sumu 2.327,50 eur. Podľa názoru súdu prvej inštancie žalobkyňa preukázala skutočnú výšku škody dôkazom, a to znaleckým posudkom a krátenie náhrady škody zo strany žalovanej rozpočtom za daných skutkových okolností bolo nedôvodné. Pokiaľ ide o nárok na náhradu škody vo výške 360 eur, ktorý predstavuje náhradu škody za prenájom motorového vozidla počas opravy vozidla, tento považoval súd prvej inštancie za dôvodný a preukázaný, keďže v konaní bolo nesporné a preukázané dôkazmi, že žalobkyňa si počas opravy motorového vozidla zabezpečila nájom náhradného motorového vozidla C. XXX J. K. 28.1.2016 do 11.2.2016 v počte 15 dní, na deň 45 eur, za ktorý bola vystavená faktúra na sumu 675 eur. Prvoinštančný súd považoval krátenie plnenia za nedôvodné, nakoľko samotnú opravu auta žalobkyňa v servise nevie ovplyvniť, dĺžka opravy vozidla bola celkovo 15 dní, z toho 4 dni boli voľné dni a cenu prenájmu motorového vozidla stanovenú na deň považoval za primeranú a účelnú, keď zároveň žalovaní v tomto smere nepreukázali dôkazmi opak (skutočnosť, že na trhu by boli k dispozícii iné vozidlá na prenájom s inou cenou). Podľa názoru súdu prvej inštancie zaplatením prenájmu vozidla poškodenou vo výške 675 eur došlo ku škode a k zníženiu stavu finančných prostriedkov u poškodenej v zmysle § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že neexistuje zákonná ani zmluvná povinnosť stanovená poškodenému, aby hľadal v takomto prípade najlacnejšiu požičovňu, resp. robil preukázateľne výber medzi požičovňami podľa podmienok, ktoré ponúkajú. Prvoinštančný súd konštatoval, že v danom spore boli naplnené základné predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu, tieto skutočnosti neboli ani medzi stranami sporné, spornou bola len výška škody. Na základe vykonaného dokazovania žalobe vyhovel ako dôvodnej a zaviazal žalovaných na zaplatenie náhrady škody spoločne a nerozdielne vo výške 2 021,08 eur, pričom poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I, sp.zn. 14C 86/2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp.zn. 9Co/211/2018, ako aj na nález Ústavného súdu SR, sp.zn. III. ÚS 215/2020 a nález Ústavného súdu ČR zo dňa 19.3.2008, sp. zn. II. ÚS 2221/07. Zároveň zaviazal žalovaných na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z uplatnenej sumy od 7.4.2016, keďže šetrenie ukončenia poistnej udalosti nastalo dňom podľa žalovanej 22.5.2016 a žalovaní sú povinní poskytnúť plnenie po skončení prešetrenia poistnej udalosti do 15 dní, pričom žalovaní sa dostali s plnením do omeškania. Pokiaľ ide o námietku žalovaného 1/ o nedostatku pasívnej legitímácie, túto neuznal a považoval ju za nedôvodnú. O trovách konania rozhodol podľa ust. a § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) a priznal žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu z dôvodu úspešnosti v konaní.

3. Proti rozhodnutiu podali v zákonnej lehote odvolanie žalovaní 1/ a 2/ z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) C.s.p., t.j., že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietali, že konajúci súd konal so subjektom, ktorému nesvedčila pasívna vecná legitímácia v konaní a tento subjekt aj zaviazal na plnenie. Uviedli, že zo strany žalovaného 1/ bolo plnenie poskytnuté žalobkyňi na základe rozpočtu s ohľadom na rozsah poškodenia vozidla, a to podľa predloženej kalkulácie v sume 666,42 eur, zároveň žalovaný 1/ za prenájom plnil žalobkyňi, a toto plnenie bolo krátené o sumu 360 eur, keďže uplatnená náhrada za prenájom za čas opravy nebola preukázaná v tvrdenom rozsahu. Podľa ich názoru bola poistná udalosť zlikvidovaná v súlade s právnymi predpismi a žalobkyňi bola škoda a prenájom vozidla uhradené. Tvrdili, že žalobkyňa nepreukázala účelnosť prenájmu náhradného motorového vozidla, a to ako vo vzťahu k vlastnostiam vozidla, tak aj vo vzťahu k dĺžke prenájmu. Ďalej namietali, že súd prvej inštancie nesprávne aplikoval ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. Poukázali tiež na ust. § 15a ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z., v zmysle ktorého „Likvidačný zástupca vybavuje škodové udalosti v mene poisťovateľa a na jeho účet; likvidačný zástupca je oprávnený vykonávať túto činnosť pre jedného poisťovateľa alebo viacerých poisťovateľov; vykonávanie činnosti likvidačného zástupcu nie je zriadením pobočky poisťovateľa.“ a ods. 4: „Likvidačný zástupca je oprávnený vo vzťahu k poškodenému pri uspokojovaní jeho nárokov zastupovať poisťovateľa v plnom rozsahu a musí zabezpečiť prešetrovanie

nárokov poškodeného v úradnom jazyku členského štátu, v ktorom má poškodený trvalý pobyt alebo sídlo; tým nie je dotknuté právo poškodeného uplatniť svoje nároky na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi alebo proti osobe, ktorá túto škodu spôsobila.“ Mali za to, že z uvedených zákonných textov vyplýva, že žalovaný 1/ nebol v tomto konaní pasívne vecne legitimovaným subjektom, keďže nebol poisťovateľom vozidla, ale len „administratívnym zástupcom“ v likvidačnom konaní, ktorý poskytol plnenie v mene a na účet žalovaného 2/, ktorý mu plnenie následne refundoval. Konajúci súd podľa názoru odvolateľov svojim rozhodnutím nerešpektoval európsku judikatúru členských štátov aplikujúcich smernice EÚ v tejto oblasti, na ktoré žalovaný 1/ v konaní poukázal. Aj z bodu č. 15 odôvodnenia smernice 2000/26/ES možno vyvodiť i oprávnenie likvidačného zástupcu zastupovať poisťovateľa pred súdom, avšak je plne v kompetencii poisťovateľa, či likvidačného zástupcu takouto úlohou poverí alebo nie. Podľa názoru odvolateľov v prípade pochybností o európskej legislatíve, bolo na mieste v zmysle § 162 C.s.p. položiť prejudiciálnu otázku Súdnemu dvoru Európskej únie. Odvolatelia ďalej uviedli, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení rozsudku nevysporiadal s argumentáciou žalovaného, nedostatočne zohľadnil odôvodnenosť nájmu náhradného vozidla, škodu, ktorej náhrada/oprava vozidla bola určená rozpočtom a najmä procesné postavenie a pasívnu legitimáciu žalovaných v konaní. Zastávali názor, že prvoinštančný súd v rozpore so zákonom neuviedol aké skutočnosti považoval za preukázané, ktoré za preukázané nepovažoval, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, preto považovali odôvodnenie rozhodnutia za nepreskúmateľné. Na základe uvedeného žiadali, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne alebo, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaných vyjadrila podaním zo dňa 30.8.2022, v ktorom uviedla, že napadnuté rozhodnutie považuje za vecne správne. Mala za to, že žalobkyňa má právo žalovať oba subjekty, poisťovňu škodcu ako aj likvidačného zástupcu, ktorý ho v plnom rozsahu zastupuje. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

5. Žalovaní reagovali podaním zo dňa 3.10.2022, v ktorom zopakovali svoju argumentáciu uvedenú v odvolaní.

6. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a 378 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C.s.p.“), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je potrebné v časti zmeniť a v časti potvrdiť.

7. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

8. Podľa § 427 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky. Rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

9. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

10. Podľa § 4 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z.z. poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

11. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

12. Podľa § 15a ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. likvidačný zástupca vybavuje škodové udalosti v mene poisťovateľa a na jeho účet; likvidačný zástupca je oprávnený vykonávať túto činnosť pre jedného poisťovateľa alebo viacerých poisťovateľov; vykonávanie činnosti likvidačného zástupcu nie je zriadením pobočky poisťovateľa.

13. Podľa § 15a ods. 4 zákona č. 381/2001 Z.z. likvidačný zástupca je oprávnený vo vzťahu k poškodenému pri uspokojovaní jeho nárokov zastupovať poisťovateľa v plnom rozsahu a musí zabezpečiť prešetrovanie nárokov poškodeného v úradnom jazyku členského štátu, v ktorom má poškodený trvalý pobyt alebo sídlo; tým nie je dotknuté právo poškodeného uplatniť svoje nároky na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi alebo proti osobe, ktorá túto škodu spôsobila.

14. Odvolací súd konštatuje, že v prejednávanej veci bolo potrebné v prvom rade posúdiť vecnú legitimitáciu na strane žalovaných. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalobkyňa ako poškodená si uplatnila nárok na náhradu škody spôsobenej vozidlom poisteným u žalovaného 2/, pričom žalovaný 1/ bol pri vybavovaní poisťnej udalosti likvidačným zástupcom žalovaného 2/. Inštitút likvidačného zástupcu bol zavedený do slovenského právneho poriadku zákonom č. 430/2003 Z.u. účinným od 1.5.2004, a to v súlade so smernicou č. 2000/26/ES. Cieľom uvedenej právnej úpravy bolo uľahčiť postup pri poisťných udalostiach poškodeným osobám, ktoré utrpia ujmu alebo škodu následkom dopravnej nehody, ktorá bola spôsobená na území iného členského štátu alebo bola spôsobená motorovým vozidlom, na ktoré bolo uzavreté poistenie zodpovednosti v inom členskom štáte (alebo sa nachádza v inom členskom štáte). Likvidačný zástupca v zmysle § 15a ods. 3 zákona č. 381/2001 Z.z. a aj v zmysle čl. 21 ods. 4 Smernice EP a Rady 2009/103/ES zhromažďuje informácie potrebné na prešetrovanie nárokov poškodeného na náhradu škody a vykonáva činnosti potrebné na ich uspokojenie. Z ust. § 15a ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. vyplýva, že likvidačný zástupca vybavuje škodové udalosti v mene poisťovateľa a na jeho účet, t.j. ide o priame zastúpenie, pri ktorom vznikajú práva a povinnosti priamo zastúpenému. Je potrebné upriamiť pozornosť na to, že zriadením likvidačného zástupcu v inom členskom štáte nedošlo k prevodu/prechodu práv a povinností poisťovateľa vyplývajúce zo zákonného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, keďže vykonávanie činnosti likvidačného zástupcu nie je zriadením pobočky poisťovateľa, ale likvidačný zástupca iba vybavuje nároky poškodených na náhradu škody a vykonáva činnosti na ich uspokojenie, ktoré si následne refunduje od poisťovateľa, t.j. vystupuje iba ako zástupca poisťovateľa, a nie ako ďalší samostatný subjekt na odškodnenie poškodeného. Na základe uvedeného potom možno dospieť k záveru, že na strane žalovaného 1/ absentuje pasívna vecná legitimitácia v spore, čo je dôvodom na zamietnutie žaloby voči nemu.

15. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie vo vzťahu k žalovanému 1/ podľa § 3881 C.s.p. zmenil tak, že žalobu proti žalovanému 1/ zamietol.

16. Vo vzťahu k nároku žalobkyne voči žalovanému 2/ sa odvolací súd stotožnil so záverom o opodstatnenosti nároku, a to v časti škody na vozidle ako aj náhrady za prenájom motorového vozidla.

17. V prejednávanej veci žalobkyňa uplatnila nárok na náhradu škody, ktorú utrpela na svojom motorovom vozidle, a to voči žalovanému 2/ ako poisťovní, ktorá mala uzavreté povinné zmluvné poistenie s poisteným, ktorý spôsobil škodu. Využívajúc svoje právo vyplývajúce jej z § 15 ods. 1 zákona o povinnom zmluvnom poistení teda uplatnila svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi. Odvolací súd v súvislosti s nárokom na náhradu škody poukazuje na ustálenú judikatúru, v zmysle ktorej výška náhrady za poškodenú vec nie je závislá na tom, či si poškodený nechal vec opraviť, či si ju opravil sám alebo či ostala neopravená, teda rozsah náhrady škody nie je závislý od toho, ako poškodený následne s vecou naložil, či si ju nechal poškodenú, alebo ju predal, daroval a pod., pretože tieto okolnosti nesúvisia s príčinou vzniku škody (R 5/1988, R 25/1990). Výška škody na veci nemusí byť preukázaná len vyúčtovaním jej opravy. Je možné vychádzať z ceny veci, ktorú mala v dobe poškodenia a z rozsahu, v akom bola poškodená zásahom škodcu (R 13/1985) – z rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 24.3.2010, sp.zn. 5Cdo/89/2008. Berúc do úvahy uvedený právny názor, podstatným v spore bolo preukázanie skutočnej škody, ktorá vznikla v dôsledku škodovej udalosti, ktorú povinnosť si žalobkyňa splnila predložením znaleckého posudku. Na uvedený záver nemá vplyv skutočnosť, že žalobkyňa pôvodne žiadala o úhradu škody na základe rozpočtu a uvedené nemôže predstavovať vzdanie sa možnosti žalobkyne uplatniť si skutočnú škodu. Súd prvej inštancie postupoval správne, keď prihliadal na závery znaleckého posudku, ktorý žalovaná kvalifikovaným spôsobom nespochybnila.

18. Odvolací súd v prejednávanej veci považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za správne aj v časti priznania náhrady škody za prenájom náhradného vozidla. Odvolací súd dáva do pozornosti, že žalovaný 2/ v priebehu konania nenamietal samotný vznik nákladov za prenájom vozidla, ani výšku požičovného za 1 deň (z ktorého sám vychádzal pri svojom výpočte), rovnako nenamietal účelnosť

nákladov pokiaľ ide o vlastnosti vozidla. Vzhľadom na nespornosť vzniku nákladov na prenájom náhradného vozidla ako takých a výšky požičovného za 1 deň, je potrebné konštatovať, že jediným dôvodom pre krátenie vyplatenej náhrady škody bol počet dní potrebných na prenájom vozidla. Žalobkyňa preukázala predložením faktúry vznik nákladov za prenájom vozidla, a to za dobu 15 dní. Z jej tvrdení ako aj z obsahu znaleckého posudku predloženého v konaní vyplýva, že poisťovňa vykonala obhliadku dňa 2.2.2016 a doobhliadku dňa 4.2.2016 (znalec uviedol 7.2.2016). Žalovaný v konaní argumentoval tým, že vozidlo vzhľadom na rozsah poškodenia nevyžadovalo dobu servisovania 15 dní a predložil výpočet, z ktorého vyplýva potreba opravy vozidla 7 dní. Z obsahu súdneho spisu a z vykonaného dokazovania vyplynulo, že k škodovej udalosti došlo dňa 22.1.2016. Ak ku škodovej udalosti došlo dňa 22.1.2016, k odovzdaniu vozidla do opravy dňa 28.1.2016 a k poslednej obhliadke vozidla poisťovňou dňa 4.2.2016 (resp. 7.2.2016), tak minimálne od 28.1.2016 do poslednej obhliadky vozidla uplynulo 8 (alebo viac) dní. Už aj vzhľadom na uvedené je zrejmé, že výpočet počtu dní potrebných na opravu vozidla (7 dní) vykonaný žalobcom nemôže obstať a jeho argumentácia nebola spôsobilá spochybniť nárok žalobkyne.

19. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie týkajúci sa prisudzujúceho výroku proti žalovanému 2/ podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil, i keď z formálneho hľadiska považoval za potrebné upraviť výrok súdu prvej inštancie tak, aby zohľadňoval nové účastníctvo v spore.

20. O trovách konania (celých) rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 378 ods. 1 a § 396 ods. 2 C.s.p., a v konaní úspešnej žalobkyne priznal proti žalovanému 2/ nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktorý vydá súdny úradník. Odvolací súd zároveň priznal nárok na náhradu trov konania úspešnému žalovanému 1/ proti neúspešnej žalobkyne.

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).